

NKBV

Bergwandelen
Alpinisme
Sportklimmen

Patagonia Rock Tour 2025/2026

Bas in het moeras voor El Monstruo, Cochamó

Regio: Patagonië (Argentinië en Chili).

Expeditie doel: Rotsklimmen in Valle Encantado, Frey, Piedra Parada, El Chaltén en Cochamó

Datum/periode: 3 november 2025 tot 4 februari 2026

Expeditieleden: Sophie Baartman en Bas Visscher

Auteurs: Sophie Baartman en Bas Visscher (www.basvisscher.net)

Deze expeditie is financieel ondersteund door de NKBV via de 'Commissie Expedities & Alpiene Topsport' (CEAT).

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	2
Samenvatting.....	3
1. Inleiding	5
1.1 Doel expeditie incl. neven doelen	5
1.2 Locatie	5
1.3 Documentatie	5
2. Team.....	7
3. Organisatie & Logistiek	9
3.1 Seizoen.....	9
3.2 Permit / Visa / agent / dragers etc.	9
3.3 Reis.....	9
4. Expeditie overzicht	14
4.1 Kalender	14
4.2 Weer en condities	14
4.3 Veiligheid en risico inschatting	18
5. Expeditie resultaten	18
5.1 Ondernomen pogingen/beklimmingen	28
5.2 Materiaal	43
6. Begroting & realisatie	44
6.1 Begroting	44
6.2 Realisatie	44
6.3 Sponsors	44
7. Media	45
8. Tips & potentie.....	46
Bijlagen.....	47

Samenvatting

Tussen begin november 2025 en begin februari 2026 hebben wij (Sophie en Bas) drie maanden rondgereisd en geklommen in Patagonië. Ons doel was verschillende mooie klimbestemmingen te bezoeken. We wilden graag verschillende disciplines afwisselen: sportklimmen, trad, multipitch en alpinisme.

We hebben gedurende onze trip de volgende gebieden bezocht:

- Valle Encantado (single pitch sportklimmen)
- Sportklimsectoren rondom Bariloche (single pitch)
- Piedra Parada (single-pitch sportklimmen)
- Frey bij Bariloche (trad en multipitch)
- Fitz Roy massief bij El Chaltén (alpien rotsklimmen in het massief, rondom het dorp kan je sportklimmen en multipitchen)
- Cochamó (trad, multipitch en alpiene rots)

De eerste vijf gebieden liggen in Argentinië. Cochamó ligt in Chili. We hebben tijdens deze drie maanden overwegend goed weer gehad (behalve in El Chaltén) en we hebben hierdoor veel mooie routes kunnen klimmen. Met dit verslag hopen we andere klimmers te inspireren om ook deze kant op te gaan. Daarnaast willen we onze ervaringen meegeven zodat bepaalde do's en dont's gedocumenteerd zijn. We zullen niet elke bestemming in detail beschrijven. We geven met name de informatie die we zelf graag vooraf hadden willen weten.

Rifugio Frey en de Torre Principal en de andere torens op de achtergrond

Sophie in de 2e lengte van No Hay Hoyes (5.11a) in Cochamó

Links Sophie, rechts Bas in Cochamó

1. Inleiding

1.1 Doel expeditie incl. neven doelen

Ons persoonlijke doel was vooral te genieten van de mooiste klimroutes die we konden vinden in Patagonië. We vonden het ook leuk om daarbij (voor ons) sportief uitdagende routes te proberen in verschillende stijlen. We hebben van tevoren ook een subsidie aanvraag gedaan bij de CEAT. In deze aanvraag hebben we ingezoomd op onze tijd in Cochamó. We hebben aangegeven dat ons hoofddoel was om een beklimming van de El Monstruo te doen, de grootste wand (1400m) in de regio. We hebben hiervoor de route Presencia de mi Padre (6b, 1400m, 40 graden sneeuw) uitgekozen. De subdoelen waren kortere trad routes in Frey en Cochamó (100 tot 500m). Beklimmingen in El Chaltén hebben we in de CEAT-aanvraag buiten beschouwing gelaten omdat we niet zeker wisten of we hiernaartoe zouden gaan in verband met het weer en de condities. De CEAT heeft voorafgaand aan de expeditie aangegeven dat we financieel ondersteund zouden worden met 1000 euro per persoon.

Op persoonlijk vlak hadden we ook als doelen om met het sportklimmen zowel de onsight als redpoint uitdaging op te zoeken. Dit hebben we uitgebreid gedaan.

1.2 Locatie

Alle gebieden zijn eenvoudig te vinden via Google

1.3 Documentatie

Valle Encantado – er circuleert een goede pdf topo onder de Argentijnse klimmers. Deze is echter nergens te downloaden voor zover wij weten. Het beste is om ter plekke rond te vragen.

Piedra Parada: er is een goede [online pdf](#) beschikbaar

Sportklimmen rondom Bariloche: wij gebruikten deze [website](#)

Frey: er is een zeer goede topo van Rolando Garibotti. Deze is te koop in [Rifugio Frey](#) en in sommige boekwinkels in Bariloche.

El Chaltén: er is een zeer goede topo van Rolando Garibotti beschikbaar. Deze is te koop in El Chaltén.

Cochamó: wij hadden vooraf de topo's van [www.cochamó.com](#) gedownload en we gebruikten [mountainproject.com](#). Er is helaas weinig structuur in de topo's rondom Cochamó. Veel routes dreigen in de vergetelheid te raken omdat er geen informatie online beschikbaar is. Op de camping La Junta liggen ook veel papieren topo's, maar vaak is het onduidelijk of de route de moeite waard is of niet. Het beste is navraag te doen bij de staf van de camping en andere klimmers.

Het is een aanrader om voor zowel Argentinië als Chili de pagina's en foto's offline te downloaden op je telefoon via de mountainproject app.

2. Team

Bas Visscher:

Master Geschiedenis (2009)

ZZP'er in de klimsport

Klimmer & Alpinist

Coach Expeditie Academie

Routebouwer en opleider

3x winnaar van de Irish Coffee Award

3x shortlist Piolet d'Or

25 jaar ervaring in klassiek alpinisme

20 jaar sportklimervering (Corsica, Leonidio, Sardinie, Sicilie, Ecrins, Siurana, Chulilla etc) tot en met 7c redpoint en 7a onsight.

Eerstbeklimming Kachqiant (6015m) in Pakistan

Eerstbeklimming Peak M (6135m) (800m, 5b, M3) in India

15 nieuwe alpiene routes geopend in Alaska, Kirgizië, China, Peru, Oman, Noorwegen en India.

Eiger Noordwand (Heckmair)

Dru Noordwand (Allain-Leigninger)

Mont Blanc Peuterey Integrale

Grandes Jorasses Walker pijler

Scheidegg Wetterhorn westpijler

Mont Blanc du Tacul Gervasutti pijler & Supercouloir

Marmolada Zuidwand (Don Quixote)

Vele technische multipitches rondom niveau 6c/7a.

Sophie Baartman:

PhD Klimaatwetenschappen (2023)

Postdoc Universität Innsbruck

Klimmer & Alpinist

Ultraloper

SKI-OV voor NKBV

10 jaar ervaring in klassiek alpinisme (o.a. Piz Pal , Castor, Monte Rosa, Piz Albigna)

Verschillende ultra trail wedstrijden (o.a. 110 km, 4500 hm)

12 jaar sportklimerveraring met 3x 7a redpoint (Corsica, Leonidio, Sardinie, Sicilie, Ecrins, Siurana, Chulilla etc).

Alpiene rots: Via delle Guide op de Crozzon di Brenta (TD, 5c, 800m).

Multipitch: Kundalini (400m 6b trad)

Multipitch: A la recherche de Peter Pan (ED-, 7a, 150m),

Multipitch: Tomahawk (ED-, 7a, 180m)

Multipitch: Marmotta Impazzita (TD+, 6c , 230m)

Multipitch: Pilier Levant + Riviere Kwai (TD, 6b, 500m)

Multipitch: Sagittarius (TD, 6b, 400m)

6b trad (Aucun Plaqueette in Ettringen)

3. Organisatie & Logistiek

3.1 Seizoen

We zijn tussen 4 november 2025 en 4 februari 2026 op pad gegaan. Op het zuidelijk halfrond betekent dit dat het dan lente en zomer is.

3.2 Permit / Visa / agent / dragers etc.

De logistiek van deze trip was relatief eenvoudig en hebben we zelf geregeld. Een agent is niet nodig. Visums hoefden we ook niet aan te vragen omdat we korter in beide landen korter dan 90 dagen zijn gebleven. Voor de trip naar Cochamó is het aan te raden om de camping enkele maanden van tevoren te reserveren. Dit kan via Cochamó.com. Je kan ook paarden huren om je bagage naar de camping te brengen (aanrader). Wij hebben drie paarden geregeld. Ze dragen 60 kilo per paard en het kost 40 euro per paard.

Voor het klimmen in Frey moet je je van tevoren online registreren, je leest hier meer over op de website van de [hut](#). In El Chaltén is er sinds kort een entry fee voor het park. De prijs is erg hoog voor alpinisten die meerdere keren het massief in willen (20-30 euro per persoon per keer) en lokt mogelijk omzeiltaferelen uit.

3.3 Reis

- We zijn gevlogen met United Airlines van Amsterdam naar Buenos Aires (met een lange overstap in Houston). Dit was een relatief goedkope vlucht waarbij we 2x23 kilo mee mochten per persoon, plus ruime handbagage. Dit verliep probleemloos.

Vertrek vanaf Schiphol

- Daarna hebben we 1 nacht in Buenos Aires doorgebracht in een hotel. Dit zouden we een volgende keer niet meer doen (veel lawaai). Ons idee bij de extra overnachting was dat we bij eventuele vertraging niet de overstap naar de binnenlandse vlucht naar Bariloche zouden missen. Maar de hoeveelheid lawaai in het hotel was het niet waard.
- Daarna zijn we met een binnenlandse vlucht van Buenos Aires naar Bariloche gevlogen. Ons vliegveld op Buenos Aires is nog een dag van tevoren gewijzigd wat een onaangename verrassing was omdat we nu naar de andere kant van de stad moesten.
- In Bariloche hebben we een auto (Toyota Yaris) gehuurd voor een week of 6. We kwamen er gaandeweg ook achter dat veel wegen in Argentinië onverhard en in slechte conditie zijn. En dat een Toyota Yaris zeker niet op alle wegen berekend is. Gelukkig hebben we geen problemen gehad bij het inleveren van de huurauto en hebben we niks bijbetaald. Laat niets in de auto achter als je deze parkeert i.v.m. veelvoorkomende diefstal.

Op reis met onze gehuurde Yaris door de Argentijnse pampa's

- Overnachtingen rondom Bariloche regelden we via Airbnb. Bariloche is duur, toeristisch en lawaaierig (veel verkeer) maar op zich wel een goede uitvalsbasis voor veel klimbestemmingen. Het is aan te raden om te zoeken naar een Airbnb die een beetje rustig en afgelegen ligt. De reviews zijn meestal positief maar wij waren het vaak niet hiermee eens (vooral door het lawaai).
- In Valle Encantado sliepen we bij Rincon de Creide (je kan hier gewoon aankomen zonder reservering, dit komt goed.) Het sanitair is armoedig maar het kost slechts een paar euro per nacht en je krijgt gratis eieren. Van Rincon de Creide is het een paar km rijden met de auto naar het klimgebied, waar je een simpele rubberboot nodig hebt om aan de overkant van de rivier te komen. Vraag de locals, wij kregen de meeste dagen wel een lift. Je kan jaarlijks tot eind december in Valle Encantado klimmen, daarna is het gesloten.

Onze tent en huurauto op Rincon de Creide in Valle Encantado

- We zijn met de Yaris ook van Bariloche naar Piedra Parada gereden (circa 8 uur). Dit zouden we niet nogmaals doen omdat de laatste 2 uur onverhard is en dit risico op schade oplevert. Er schijnt een bus te gaan vanaf Esquel. In Piedra Parada heb je ook helemaal niets aan een huurauto, behalve als je boodschappen wilt doen in het dichtstbijzijnde dorp (1 a 1,5 u rijden). De twee campings van Piedra Parada hebben een douche en eentje heeft wifi en een zeer beperkte voorraad levensmiddelen (wel bier en chips). Wij hebben de eerste camping gebruikt die je aan je linkerhand tegenkomt. Er is geen mobiel bereik.
- In Frey hebben we gekampeerd met een tent naast de hut. Hiervoor moet je reserveren, maar het is wel gratis. Kamperen is aan te raden omdat de hut niet groot is en wel erg vol. Wel is het handig om een tent mee te nemen die echt windbestendig is, inclusief genoeg scheerlijnen, want het waait er vaak keihard. We hebben avondeten en ontbijt genomen van de hut, om gewicht te besparen tijdens de aanloop. We hebben onze overige bagage tegen betaling achtergelaten bij camping Lago Gutierrez. Het loont om langere tijd in Frey te verblijven omdat er heel veel moois te klimmen valt.
- Voor de reis van Bariloche naar El Chaltén (27 uur!) hebben we gebruik gemaakt van een bus van Marga Taqsa. Dit beviel ons goed. De stoelen zijn luxe en kunnen bijna in de ligstand en er is een wc (zonder wc papier!). We hebben wisselende ervaringen met het meenemen van veel bagage (wij hadden een aantal enorme rolduffles). Op de website staat dat je maximaal een koffer van 15 kg per persoon mee mag nemen en dat je voor extra moet bijbetalen, maar hoeveel en hoe je dat doet is nergens duidelijk te vinden. Wij hadden daarom besloten om maar gewoon ter plekke te zien hoe het zou gaan. De ene chauffeur vond alles best en de andere probeerde ons boos cash af te troggelen (gelukkig hadden we bijna niks meer over en mocht alles onder luid geklaag toch mee). Cash achter de hand houden en onverstoorbaar meedoen in de sturing contest is mogelijk de beste strategie om al je spullen zonder officiële bijbetaling bij het loket mee te krijgen.
- In El Chaltén hebben we 17 dagen overnacht in een hostel (Rancho Aparte). Dit was niet voor herhaling vatbaar, ondanks de prima reviews. Het is weliswaar comfortabel (warm, geen wind) maar ook duur en lawaaierig. In ons hostel ging elk half uur een luide mysterieuze ventilator

af. Kamperen is ook geen goede optie in verband met de wind. Wellicht dat een Airbnb delen met een grotere groep de beste optie is, of een hostel die wat rustiger is. Goedkoop zal het niet zijn.

- Vanaf El Chalten zijn we weer met de bus naar Bariloche gegaan en van Bariloche zijn we ook met de bus naar Puerto Montt gegaan (7 uur). De grensovergang is tijdrovend. Check goed wat wel en niet mee mag want de controle op vooral voedsel is streng (geen verse groenten en fruit).
- In Puerto Montt hebben we inkopen gedaan voor 4 weken verblijf op de camping in Cochamó. Gas is verassend lastig te vinden in Puerto Montt (niet verkrijgbaar bij Decathlon bijvoorbeeld), maar uiteindelijk zijn we bij de Doite geslaagd. Daarna zijn we opgehaald door Andres, de eigenaar van een B&B in Cochamó. De rit van Puerto Montt naar Cochamó duurt ongeveer 2 uur. De volgende keer zouden we liever in Puerto Varas verblijven, dat is dichterbij en ziet er leuker uit. In Cochamo hebben we zowel op camping Trawen als op camping La Junta geslapen. La Junta is de klimmerscamping en we raden deze het meest aan vanwege de sfeer. Trawen is ook helemaal prima, vooral als je de hangbrug overgaat en in het rustigere bos overnacht. Op Trawen heb je ook wifi en kan je wat zeer dure artikelen kopen zoals ei en pizza.
- Op de terugweg zijn we van Cochamó naar Puerto Montt Aiport gebracht door Andres. Vanaf Puerto Montt zijn we naar Santiago gevlogen. Vanaf daar via Houston naar Amsterdam.

4. Expeditie overzicht

4.1 Kalender

Datum:	Beschrijving:
4-11-2025	Vlucht Amsterdam – Buenos Aires
8-11-2025	Aankomst in Valle Encantado
20-11-2025	Aankomst in Piedra Parada
2-12-2025	Aankomst in Frey
13-12-2025	Aankomst in El Chalten
3-1-2026	Aankomst Cochamó
2-2-2026	Vlucht van Puerto Montt naar Amsterdam (aankomst op 4-2-2026)

4.2 Weer en condities

Valle Encantado: wij hadden de eerste paar dagen lichte regen, maar het schijnt hier zeer weinig te regenen. Eerst was het fris, maar daarna ging de zon schijnen. Toen werd het 20 graden. Weinig wind voor Patagoonse begrippen.

Bariloche: hier waaide het in november veel en was het relatief koud (10 graden). Vanaf december werd het warmer. Kies een klimsector die beschut is tegen de wind.

Piedra Parada: Eind november was het vaak al te warm om in de zon te klimmen (25 a 30 graden). Er zijn wel een aantal schaduwsectoren. Het is beter om niet hartje zomer naar Piedra Parada te gaan. Op de camping kan het stevig waaien maar in de kloof heb je er minder last van.

Frey: wij hadden goed weer maar veel harde wind. Neem een goede softshell/windstopper en donsjas mee. En een stormvaste tent. Het was een sneeuw-arm jaar dus wij konden begin december overal komen zonder door de sneeuw te lopen. In de hut kan je een goed weerbericht krijgen (maar er is geen internet).

In Frey kan het fris zijn (Aguja Frey)

Maar ook erg warm (Sudafrikana op de Aguja la Vieja)

El Chaltén: Wij hadden pech met het weer en condities in El Chaltén. Wij kwamen daar vanaf mid december toen er net een koufront was geweest. De bergen waren daardoor bedekt onder een laagje verse sneeuw. Er was begin december al wel rotsgeklommen. Het waaide erg veel bij ons, soms zo hard dat zelfs sportklimmen in het dal onaangenaam was, vooral in combinatie met de lage temperaturen (5 a 10 graden in het dal). Voor rotsroutes hoog in de bergen is januari en februari wellicht meer geschikt. Het schijnt wel zo te zijn dat de condities dan ook gevaarlijk kunnen worden i.v.m. smeltende permafrost en steenslag. De timing blijft heel lastig voor deze regio en je hebt geduld en enig geluk nodig,

Cochamó: we hadden overwegend zeer goed, stabiel en warm weer (25-30 graden) in Cochamó. Deze temperaturen waren wel erg heftig als je op noordwanden (zonwanden) klimt. In combinatie met de hoge luchtvochtigheid ga je ontzettend hard zweten en je klimschoenen wil je op elke standplaats uittrekken. Er zijn niet heel veel routes in de schaduw. Er was amper wind. Het scheen wel een bovengemiddeld warm en droge periode te zijn voor deze regio. Normaal is er meer neerslag en is het wat kouder in januari. Let wel op: in januari zijn er enorm veel irritante Tabanos (horseflies of steekvliegen) die je het leven zuur maken, zowel op de camping als hoog in je klimroute (ze lijken extra irritant te doen wanneer je aan het voorklimmen bent). Ze hebben niet zoveel gif als de horzels/dazen in Nederland dus je krijgt geen grote bulten maar ze steken wel best hard. In november en december schijn je hier veel minder last van te hebben. Wij zijn in januari naar Cochamó gegaan omdat we dan de meeste kans zouden hebben op ons hoofddoel op de Monstruo (drogere condities vanwege sneeuw bovenin de route). Een eventuele nieuwe trip naar Cochamó zouden we misschien eerder in december plannen zodat je de tobanos kan vermijden (ook al lig er dan wel iets meer sneeuw op de allerhoogste pieken, maar normaal gesproken zou je behalve de Monstruo de meest logische doelen gewoon moeten kunnen doen). Er hangen weerberichten op de camping, maar beter is om weerberichten te ontvangen via een Inreach. Op Camping Trawen kan je voor 5 euro per keer gebruiken maken van internet.

In El Chalten bleven de bergen helaas vaak in de wolken.

4.3 Veiligheid en risico inschatting

Hier wat tips:

- Redding is lastig in de meeste alpiene gebieden. Er lijken tegenwoordig in El Chaltén wel helikopters te vliegen. Maar longline reddingen zijn waarschijnlijk niet mogelijk. Veel reddingen zullen te voet uitgevoerd worden in grote teams, waarbij het slachtoffer wordt gedragen.
- Neem een Garmin Inreach mee om hulp in te schakelen.
- Laat geen spullen in je auto achter rondom Bariloche.
- In Cochamó zijn veel cracks gevuld met vegetatie. Als je verkeerd klimt kan je in gevaarlijk terrein terecht komen.

5. Expeditie resultaten

We leggen eerst iets uit over het karakter van de klimgebieden en daarna over de resultaten.

5.1 Karakter klimgebieden

Piedra Parada:

We raden Piedra Parada erg aan als sportklimbestemming. De kwaliteit van de routes is vaak hoog en de behaking is overwegend goed. De omgeving (de hoge canyon en de Piedra Parada zelf, een enorm rotsblok van 200m) voegt ook echt wat toe. Op veel plekken zie je de condors boven je hoofd vliegen en ook de aanwezigheid van Chinchillons (een soort konijnen) is erg vermakelijk. De klimstijl is

vaak verticaal tot licht overhangend op randen, pockets en slopers. De rots is vulkanisch en heeft wel de neiging om vettig of glad te voelen. Naast de routes zitten veel losse blokken dus een helm is noodzakelijk. De grading is behoorlijk grillig maar zeker niet soft. Multipitchen is mogelijk maar lijkt maar weinig te worden gedaan. Het is vaak warm in Piedra Parada dus goede timing is belangrijk. Ook was het erg druk tijdens de nationale feestdagen begin december.

Valle Encantado

Ook Valle Encantado is een aanrader voor sportklimmers. Het is landschappelijk erg mooi en de routes zijn leuk, lang en erg fysiek. Wel heb je een (rubber)boot nodig om bij de mooiste routes te komen. Wij kregen vaak een lift van de lokale klimmers. Er zijn ook leuke sectoren waar je niet de rivier voor hoeft over te steken. De klimstijl is best anders dan we in Europa gewend zijn door de vulkanische rots. Wij vonden de grading relatief pittig. Het ligt niet ver van Bariloche (1,5u rijden).

Bariloche

Wij hebben twee dagen geklommen in Colonia Granito en dat vonden we een leuk gebied (technische verticaal graniet) in de 6b+-7a range.

Frey:

Wij vonden het klimmen rondom Rifugio Frey echt super gaaf. De rotskwaliteit is erg goed en er zijn heel veel mooie spleten te doen. De topo is goed. Je kan elke dag een andere spitse toren uitkiezen en hierboven van het uitzicht genieten. Je moet ruime ervaring hebben met de verschillende vormen van crack- en tradklimmen (je moet veel handjams, fingerlocks, laybacks en dergelijke doen). De grading is wel echt serieus hard (misschien nog wel harder dan Chamonix). Je kan alles met een 60m touw doen (ook de abseils om van de torens af te komen zijn hierop ingericht) maar een tagline of 2e touw is nodig als je onverhoopt moet terugtrekken uit een route. De mensen van de hut zijn vriendelijk.

Sophie steekt de rivier bij Valle Encantado over naar het klimgebied

Een onbekende klimster in Valle Encantado

De Torre Principal in Frey

Bas tijdens de afdaling van de Torre Principal

El Chaltén:

Wij droomden van het veelgeprezen Patagoonse graniet maar we hebben het door slecht weer alleen van een afstandje gezien. Het sportklimmen rondom El Chaltén is best prima als tussendoortje en we hebben zeker een aantal leuke routes geklommen. El Chaltén is verder toeristisch en duur.

Sophie onderweg naar de Mojon Rojo

Cerro Torre vanaf Mojon Rojo

Sector Los Baños is leuk voor een dag of 2.

Cochamó:

Cochamó is een must-visit bestemming als je in Patagonië bent voor mooi rotsklimmen. We hebben erg van deze plek genoten. Een klimtrip naar Cochamó heeft aan de ene kant raakvlakken met een expeditie (aanloop met paarden, jungleachtige omgeving, geen redding met helikopter, zelf eten meenemen voor een lange tijd, geen bereik etc). Aan de andere kant lijkt het ook op gewoon trad multipitchen in de Alpen en is alles volledig ingericht op klimmers (er zijn haken, aangelegde paadjes door een anders onbegaanbaar steile jungle, topo's, vaste touwen, aangewezen bivakplekken, droog wc's, must-do classics en campings met gebouwtjes, wc's en koude douches). De sfeer op de camping (La Junta) is ook heel gezellig. Het klimmen in Cochamó is erg populair en er waren toen wij er waren tussen de 50 en 100 klimmers tegelijkertijd actief. De drukte wordt gereguleerd doordat je een reservering voor de camping moet hebben om de vallei binnen te komen. Er zijn opvallend veel sterke Noord-Amerikaanse klimmers die er overwinteren. Onze indruk was ook dat veel klimmers dezelfde routes deden in de 6b-7a range. Er is relatief klein aantal klassiekers die goed beschreven zijn en bekend staan als mooie routes. Er zijn daarnaast nog veel meer routes waar wel een topo van is maar waarvan niemand weet of deze de moeite waard zijn. Deze routes raken waarschijnlijk ook weer overgroeid door mos en planten. We kwamen er gaandeweg achter dat veel mensen routes niet volledig tot de top klimmen (ze doen alleen de lengtes die de moeite waard zijn en gaan daarna abseilen). Veel routes stoppen ergens halverwege een wand. Voor een alpiene beleving is het ook mogelijk om de grote wanden van Trinidad of Monstruo te klimmen. Cochamó deed ons erg denken aan een grote versie van Val di Mello.

De klimstijl is vrij specifiek. Vertrouwen in je voeten is erg belangrijk en je moet goed kunnen laybackken (dit komt meer voor dan jammen). De cracks zijn vaak rond. Als je verkeerd klimt, kom je in dichte of begroeide cracks terecht. De 5.10 routes (6a-6b+ routes) zijn relatief moeilijk voor de gradatie. Een ander leuk aspect is dat je in Cochamó helemaal tot rust kan komen midden in de natuur zonder mobiel bereik. Het was voor ons de meest relaxte plek tijdens de hele trip.

Sophie klimt de crux van "EZ does it" op Trinidad (5.10d). Laat je niet misleiden door de naam, de route is niet perse eenvoudig!

Sophie en Bas op de top van Trinidad

De Trinidad vanaf de camping gezien

Sophie bovenaan Apnea. Dit is een leuke 5.9 fingercrack

5.2 Ondernomen pogingen/beklimmingen

Frey:

- Aguja Frey:
 - o Sifuentes Weber, 5+, E2, 4 lengtes (mooie route, niet eenvoudig voor de graad)
 - o Diedro y Fissura Jim, 5, E1, 2 lengtes
- El Abuelo:
 - o Del Techo, 6a, E2, 5 lengtes (aanrader)
- Torre Principal:
 - o Clemenso (5+, E2) + laatste lengte normaal route (6a, E1), totaal 8 lengtes (aanrader als je van klassieke spleet routes houdt, mooi uitzicht vanaf de top)
- Luna Coher
 - o Objectivo Luna, (6b E2/E3, 8 lengtes) omgedraaid na lengte 2 in verband met tijdgebrek.
- La Vieja
 - o Sudafricana, 6a+, E2, pas op: er zit een off-width sectie in, overweeg cam maat 5 of 6 mee te nemen voor de passage na het dak, 4 lengtes.
- Single pitch routes bij de Von Titter crags (aanrader om in te klimmen)

El Chaltén:

- Pared de Los Condores
 - o White Pockets Across the Bridge, 6b, behaakt, 5 lengtes, leuke route als alpien rotsklimmen niet gaat en het niet al te hard waait.
 - o Chinchillon 6b+, omgedraaid vanwege de wind.
- Mojon Rojo, PD+, leuke, makkelijke klassieke alpiene tocht met mooi uitzicht op het massief.
- Daarnaast verschillende sportklimsectoren. We vonden de sectoren Los Banos en Vescho wall best leuk.

Cochamó:

- La Cebra:
 - o Apnea, 5.10b, 2 lengtes
- Trinidad:
 - o E.Z. Does It, 5.10d, 9 lengtes
- Anfiteatro:
 - o El Filo La Aleta de Tiburon + door naar de top van Cerro Laguna, 5.10c, ca 10 lengtes + 200 m 2^e graads couloir. Abseilen via Al Centro y Adentro werkt goed. Veel touwgroepen draaien om na lengte 6 zodat ze kunnen abseilen, maar je mist dan de crux en het uitzicht vanaf de top.
- Cerro La Junta:
 - o Camp Farm (t/m lengte 7), 5.10c, 8 lengtes
- El Monstruo
 - o La Presencia de Mi Padre (zie hieronder uitgebreid verslag), 5.10c, 24 lengtes + 200 m sneeuw tot 40 graden (afhankelijk van de condities)

- Pared Silverback:
 - o No Hay Hoyes, 5.11a, 6 lengtes

Sophie klimt de Fissura Jim in Frey

De Mojon Rojo is een geschikt alpien doel voor beginners (PD+) in El Chaltén

Sophie klimt de technische passage van de Mojon Rojo voor

Sophie in de multipitch "white pockets across the bridge" in El Chalten

Sophie klimt een 5c in Piedra Parada op rots met mooie features

In Piedra Parada klim je in een indrukwekkende 200m hoge kloof

Onze Franse vrienden klimmen pitch 5 van No Hay Hoyes onder ons in Cochamo

Uitgebreid verslag La Presencia de Mi Padre op El Monstruo, Cochamó:

Met ongeveer 1400 m aan klimmen is dit schijnbaar de langste rotsroute van Zuid-Amerika, met uitzondering van de lange link-ups in het Fitz Roy massief bij El Chaltén. Zie ook de [mountainproject pagina](#).

Om bij de voet van de wand te komen moet je vrij lang aanlopen, eerst tot in het Trinidad massief, dan over een col, waarvandaan je afdaalt in de Valle Bestia via het befaamde "vertical forest". Vanaf de col volg je voor ongeveer een uur steenmannetjes (traverserend door een flank tegenover de Monstruo). Daarna kom je bij een fixed rope door het Vertical Forest. Zoals de naam het zegt is dit een steile wand waar een verschrikkelijk dicht begroeid bos tegenaan groeit. Hier moet je je een weg doorheen banen via vage steile "paadjes" of met afklimacties via boomtakken. Als je eenmaal in het horizontale deel bent, verliest uiteindelijk iedereen hier het pad, dat er gewoon niet echt lijkt te zijn. Als je dit bos hebt overleefd, moet je door een moeras en een rivier waden tot je bij de instap van de route bent.

De eerste 8 lengtes van de route zijn relatief "makkelijk", tot maximaal 5.7 (USA waardering) en klimmen sommige touwgroepen simultaan. Bovenaan lengte 8 is een enorme band, genaamd "Dulce de Ledge", waar veel mensen op slapen.

De van tevoren bedachte tactiek was als volgt:

Dag 1: Aanlopen naar de voet van de wand en daar bivakkeren. Op een col op ongeveer $\frac{3}{4}$ van de aanloop hebben we nog wat eten achtergelaten en onze wandelstokken.

Dag 2: Klimmen tot bovenaan lengte 17. We hadden gehoord van andere klimmers dat daar een geschikte band was om op te slapen.

Dag 3: Lengte 18 t/m 24 klimmen en naar de top van de berg via de sneeuw, afdalen tot aan de col, waar we eten hadden achtergelaten en daar bivakkeren.

Dag 4: Teruglopen naar camping La Junta.

Deze tactiek hadden wij bedacht aangezien de slaapplekken op de wand zo verdeeld zijn dat je tussen lengte 8 en lengte 17/18 geen geschikte slaapplek gaat tegenkomen. Je kunt dus of op de Dulce de Ledge slapen, of veel hoger in de route. Veel mensen slapen op de col, lopen in de vroege ochtend door de vertical forest naar beneden, klimmen de eerste 8 lengtes en slapen dan op de Dulce de Ledge. Wij wilden niet in het donker door het bos afdalen dus kozen ervoor om onderaan de wand te slapen en te proberen om in 1 dag tot de slaapplek bij lengte 17 aan te komen.

Uiteindelijk liep het iets anders voor ons.

De aanloop naar de voet van de wand duurde ongeveer 11 uur. We raakten bovenaan op de col de weg een beetje kwijt omdat het niet duidelijk was voor ons waar je precies naar beneden moest komen om de fixed rope te vinden die de vertical forest ingaat. Wij hadden verwacht dat de fixed rope dicht bij de top van de col zou zijn, maar je moet nog een heel eind de wand traverserend afdalen voordat je bij de fixed rope bent. Het verticale deel van het bos ging aardig goed, we konden op het "pad" blijven en maakten snel progressie. Eenmaal in het vlakke deel aangekomen raakten we helaas

het pad ongeveer meteen kwijt en kwamen we in de ergste bushwack allertijden terecht. Ons was verteld dat als je de rivier vindt, je het beste gewoon je broek uit kon trekken en de rivier naar boven kon volgen tot je aan de voet van de wand was. Wij hadden echter waterdichte schoenen aan (Scarpa Ribelle S) en we waren bang dat deze heel lang nat zouden blijven. We kozen ervoor om op blote voeten door de rivier te gaan toen we deze gevonden hadden. Dit was alleen zo ontzettend pijnlijk voor onze voeten dat we dit niet lang volhielden. We gingen het bos weer in en moesten heel veel bushwacken voordat we eindelijk bij de voet van de wand waren. We waren rond 22:00 bij een bivakplek onderaan de wand. We zouden als tip voor volgende klimmers geven om wel door de rivier te gaan, maar de schoenen aan te houden, vooral als het toch warm wordt in de dagen erna. Liever natte schoenen dan pijnlijke voeten of urenlang bushwacken door de dichte jungle. Het risico op vallen en je bezeren is in zowel de vertical als de horizontal forest best aanwezig dus let goed op!

Dag 2: De volgende dag startten we om 8:00 met klimmen. We hadden niet goed geslapen want het was een frisse nacht en door de aanwezigheid van een koude beek was er heel veel condensatie op onze slaapzakken en kleding die buiten lag. Dus we moesten 's ochtends koude, natte kleding aantrekken en onze slaapzakken nat inpakken. Wij vonden de eerste 8 lengtes niet fijn om simultaan te klimmen vanwege onze zware rugzakken en de schaarste van goede camplaatsingen. We hebben deze lengtes dus voornamelijk uitgezeurd. Sommige lengtes waren wel langer dan ons touw (tot 75 m). Deze hebben we deels simultaan geklommen. Het routevinden was niet altijd even duidelijk en we zijn twee keer verkeerd geklommen. Hierdoor duurde het klimmen van deze lengtes langer dan verwacht. We waren om 14:00 op de Dulce de Ledge. Aangezien de volgende goede slaapplek ons bovenaan lengte 17 was beloofd, besloten we niet meer door te klimmen en op de ledge te slapen. Dit was spannend want we waren minder ver gekomen dan we hadden gehoopt, maar de slaapplek was erg aangenaam en we konden hierdoor goed bijkomen en onze spullen verder laten drogen. We hebben wel nog lengte 9 gefixeerd voor de volgende dag

Dag 3: We startten om 7:00 met klimmen. Deze dag hebben we het gros van de moeilijke lengtes geklommen. Op de topo staan de moeilijke lengtes allemaal als 5.10 genoteerd, maar ze verschilden in moeilijkheid en waren allemaal erg moeilijk. De moeilijkste lengtes voelden als ongeveer 6c/6c+. De crux lengtes gingen veel door hoeken met hele dunne spleten (micro-cams) en hele slechte voeten. We hebben de tassen getakeld, wat soms lastig ging door lage hellingshoek van de wand en de aanwezigheid van dakjes. Om 17:00 waren we bovenaan lengte 17, maar dit was geen geschikte slaapplek en we hadden ook nog geen water gevonden. We besloten door te gaan en vonden water en een goede bivakplek halverwege lengte 18. Daar hebben we geslapen.

Dag 4: We startten om 6:30 met klimmen. We moesten nog een vervelende (deels aid) lengte klimmen die deels lastig te aiden was. Daarna werd het klimmen iets makkelijker en hebben we met de tassen op geklommen. Na lengte 24 was er nog ongeveer 200 m tot 40 graden sneeuw tot de top. We hadden ideale sneeuwcondities en er was al een licht spoor. Hierdoor hadden we genoeg aan 2 lichte pickels en bleven de stijgieters in de tas. Deze condities kunnen erg verschillen per jaar en tijd van het jaar. We waren rond 13:00 op de top. Het eerste deel van de afdaling was 2^e/3^e graads afklimmen en niet altijd makkelijk te vinden. Daarna was het wandelen en nog 1 abseil terug naar de col. Vanaf de col zijn we meteen afgedaald naar de camping, waar we rond 22:00 waren.

Bijzonderheden:

- Wij zijn bewust voor de heavy&slow techniek gegaan met bivakmateriaal, ruim eten en hauling. Daardoor gingen we ook niet snel. Tegelijkertijd was het bivakkeren in de wand een bijzondere ervaring. Wij wilden niet in de nacht terecht komen. Als je voor een single push beklimming gaat moet je veel simultaan klimmen en met lichte rugzakken klimmen. Dit was een stijl die wij niet wilden aangaan.
- Afzekering is oke in de moeilijke lengtes, maar neem zeker micro cams mee. In de makkelijke lengtes is de afzekering wat minder.
- Wij denken dat de crux lengtes rond de 6c zitten (pitch 15 en 17). Ook de 5.9+ lengtes zijn vaak moeilijk. Pitch 21 is eerst 4 boorhaken A0 en gaat daarna naar rechts de mossige plaat op (deels vrijklimmend) en daarna ver terug naar links. Bas heeft met wat trucs een aantal setjes ge-back-cleaned voor een beter touwverloop.
- Commitment: dit is best hoog. Je kan in theorie de route volledig abseilen, mits je delen afklimt en af en toe materiaal achterlaat (de standen zitten soms 70m uit elkaar). Omhoogkomen door de vertical forest is alleen ontzettend af te raden, waardoor de weg naar boven bijna altijd de betere optie is.
- Er stroomde bij ons voldoende water over de wand rechts van de route waardoor we oneindig konden drinken (wat nodig was in de ontzettende hitte)
- Er waren heel veel irritante tabanos (steekvliegen)
- Vanaf lengte 18 kan je bijna bij elke standplaats overnachten. Tussen lengte 8 en 18 kan je alleen een zitbivak doen (na lengte 14 en 17).
- De sneeuw was bij ons in super goede conditie (zachte 40 graden sneeuw) maar dit schijnt per jaar te wisselen.

Materiaal:

- 60m enkeltouw + 60m rapline
- 2x Petzl Gully pickel
- 1x lichte stijgijsers (niet gebruikt, maar dit kan in een ander jaar wel noodzakelijk zijn)
- 45L haulbag + 40L rugzak
- 2,5 set cams incl maat 3 en 4 + microcams

Reflectie:

Achteraf gezien hadden we liever op de col geslapen, in de ochtend afgedaald door de vertical forest en tot de Dulce de Ledge geklommen en daar geslapen. De volgende dag kan je, als je je best doet, tot de top komen, of op een goede richel slapen ergens vanaf lengte 18. Afdalen vanaf de top in het donker is mogelijk, maar misschien niet superfijn omdat de navigatie lastig is door het 2^e/3^e graads rotsterrein. Snelle touwgroepen doen de route zonder bivak in de wand.

Bas kijkt naar de Monstruo vanaf de col

Op de top van de Monstruo met Cerro Tronador op de achtergrond

Bivakkeren op de Monstruo

Bas in pitch 21 van de Monstruo. Deze lengte is zo mossig dat deze A0 geklommen moet worden. In sommige jaren schijnt het een waterval te zijn.

Haulen in plaat-achtig terrein is zwaar werk...

Bas in het midden van de wand

Sophie bereidt zich voor op het laatste stuk door de sneeuw naar de top

5.3 Materiaal voor de gehele trip

Bijzonderheden:

- Msr hubba hubba 2 persoons als lichte trekking tent
- Decathlon 4 persoons tent als basiskamp tent. Een grote tent en/of een tarp is een aanrader voor Cochamó.
- Meerdere rolduffles met wieltjes (Osprey Transporter wheeled duffle 120L) die op een paard gebonden kunnen worden.
- 45l Grivel Haulbag
- Scarpa Ribelle S als lichtgewicht bergschoen in combinatie met snelsluiting stijgijsers.
- Edelrid 60m rapline als tagline (was kapot na de Monstruo)
- Petzl dubbeltouw 60m
- Petzl enkeltouw 60m

6. Begroting & realisatie

6.1 Begroting

Dit laten we buiten beschouwing ivm de lange duur van de reis.

6.2 Realisatie

Dit laten we buiten beschouwing ivm de lange duur van de reis. En de hoeveelheid werk om dit uit te schrijven. Uiteindelijk hangt het kostenplaatje heel erg af van persoonlijke keuzes die gemaakt worden. Argentinië en Chili zijn duur. Hostels, huurauto's en boodschappen hebben Europese prijzen. De prijzen van de verblijven op de hoofd klimlocaties zijn gemakkelijk online terug te vinden.

6.3 Sponsors

- CEAT
- Scarpa (schoenen voor Bas)
- Klimwinkel
- Osprey
- Rab

7. Media

We hebben diverse Instagram posts gemaakt.

8. Tips & potentie

Hier wat algemene tips voor klimmers die ook Patagonië willen bezoeken:

- Het is erg onzeker wanneer je goed weer en goede condities in El Chalten treft. Wellicht dat het een beter idee is om voor langere tijd buiten El Chalten te verblijven, bijvoorbeeld een locatie waar je mooi kan sportklimmen en waar het verblijf goedkoper en rustiger is. In dat scenario reis je pas af naar El Chalten wanneer er een goed weer periode aankomt. Bariloche zou kunnen maar is relatief ver weg (27u met de bus) of Piedra Parada (20u met de bus). We kregen ook Cerro Castillo aangeraden maar daar zijn we niet geweest.

- In de gebieden waar wij geweest zijn, is er al heel veel geopend en behaakt. Nieuwe routes zijn alleen mogelijk met veel inspanning op minder voor de hand liggende plekken. In Patagonië zijn er ongetwijfeld ook minder bezochte plekken te vinden waar nog veel te ontdekken is. De Rio Turbio VI vallei lijkt nog potentie te hebben voor nieuwe routes, maar ook hier lijkt (net zoals in Cochamó) dat de cracks eerst volledig schoongemaakt moeten worden (begroeiing en modder verwijderen).

- Het is misschien fijn om dezelfde reis met een camper te doen. Wij vonden een camper huren in Argentinië te duur. In Chili lijkt het iets goedkoper maar het is nog steeds erg duur en een auto meenemen over de grens is wat ingewikkeld (maar niet onmogelijk). Je betaalt nog steeds voor een camper als je hoog in de bergen bent

Bas en Sophie in El Chaltén

Bijlagen